

[Udenrigsministeren.]

Efter regeringens opfattelse er denne kritik uberettiget. De private kapitaloverførsler er et vigtigt og effektivt supplement til den statslige bistand. Det er jo en selvfølge, at staten ikke yder støtte til private kapitaloverførsler, der ikke klart er i udviklingslandenes interesse. Lovens bestemmelser om støtte til private kapitaloverførsler er altså bibeholdt, idet der dog er foreslået visse justeringer.

Et af de mest omdiskuterede problemer i bistandsdebatten er spørgsmålet om opretholdelsen af den såkaldte binding af statslåne- nene. I praksis er danske statslån som bekendt med visse modifikationer bundet til indkøb af varer eller tjenesteydelser i Danmark.

Bindingen af lånene er ikke påbudt ved lov. Tværtimod blev det ved lovændringen i 1971 sikret, at Danmark kunne deltage i internationale arrangementer vedrørende afbinding. Det er fortsat regeringens principielle ønske, at en generel og altså gensidig afbinding af al bistand fra de industrialiserede til de fattige lande kan finde sted. Derimod er man fra regeringens side ikke indstillet på en ensidig dansk afbinding. Dette er ikke udslag af en protektionistisk holdning til fordel for det danske erhvervsliv, men et udslag af en realitetssans, som tilsiger, at vi ikke — og da slet ikke i den nuværende situation — bør stille vort erhvervsliv og vor beskæftigelse ringere, end andre bistandsydende lande stiller deres erhvervsliv og beskæftigelse. Vi må bort fra den opfattelse, at en ordre finansieret under bistandsbevillingerne og placeret i en dansk erhvervsvirk-somhed er udtryk for noget i retning af dårlig moral eller manglende solidaritetsfølelse. For statslånenes vedkommende er der tale om et tilbud til udviklingslandene, hvor tilbuddets vilkår er klart lagt frem. Det kan i øvrigt ikke udelukkes, at udviklingslande med henvisning til disse vilkår er i stand til at afvise pressionsprægede tilbud fra andre industrialiserede lande eller store selskaber. At udviklingslandene anser de danske statslån for særdeles fordelagtige, viser den kendsgerning, at efterspørgslen efter denne bistand langt overstiger vore muligheder.

På grund af den alvorlige hjemlige beskæftigelsessituation har regeringen ligeledes stillet sig tøvende over for spørgsmålet

om i dette øjeblik at foretage en afbinding af statslån ved indkøb i udviklingslandene, selv om en sådan delvis afbinding næppe ville få de store konsekvenser for dansk erhvervsliv.

I handlingsprogrammet for FN's andet udviklingstiar fremhæves nødvendigheden af et globalt handlingsprogram, som bygger på en fælles og koncentreret indsats fra udviklingslande såvel som industrialiserede lande på alle områder af det økonomiske og sociale liv — industri og landbrug, handel og finanssektor, beskæftigelse og uddannelse, sundhedsvæsen og boligbyggeri, viden-skab og teknologi.

Alle disse områder er væsentlige for et lands udviklingsproces. Bl. a. i lyset af drøftelserne i FN om den nye økonomiske verdensordning er jeg overbevist om, at vi på længere sigt bør søge at formulere en sådan samlet politik over for udviklingslandene, hvori udviklingsbistanden er et begrænset om end stadig meget vigtigt element. Vi er nødt til at koordinere alle aktiviteter i forhold til disse lande, for kun på den måde kan vi sikre os, at det samlede regnskab får den ønskede balance og de tilsigtede virkninger, og først da kan vi med rimelighed tale om et egentligt internationalt udviklings-samarbejde.

Med disse bemærkninger overgiver jeg det fremsatte lovforslag til tingets velvillige behandling. Det omfatter som nævnt i realiteten kun nogle mindre ændringer af overvejende teknisk karakter af den gældende lov.

Ministeren for udenrigsøkonomi Ivar Nør-gaard):

Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af tillægsprotokollen af 23. april 1975 til associeringsaftalen mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og Grækenland som følge af nye medlemsstaters til-trædelse af Fællesskabet.

Ved sin tiltrædelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab forpligtede Danmark sig til at indtræde i Fællesskabets aftale med Grækenland.

Det bestemtes i tiltrædelsesakten, at de nødvendige tilpasnings- og overgangsforanstaltninger til aftalen skulle fastlægges i en protokol.